

GELOVEN IN LONNEKER

Kerst 2022

In dit nummer onder meer:

- Een Twents kerstverhaal
- Het mariabeeld op het priesterkoor
- Geslaagde seniorenbijeenkomst
- Overwegingen over advent en kerst
- De kerststal in de H. Jacobus de Meerdere kerk
- De dom van Milaan in de H. Jacobus de Meerdere kerk
- Een oudejaarspuzzel
- Het levensverhaal van een overleden Lonnekernaar

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap
H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

Savenije

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.:053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code voor meer info :

www.klavierschool.nl

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl

'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'

Aannemersbedrijf
GEBR. MEIJERINK

NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

Maria

In onze dagelijks geopende Mariakapel staat een beeld dat voorstelt: Maria met haar gestorven Jezus op haar schoot, een zo geheten Pieta. Maar er is nog een Mariabeeld in onze kerk aanwezig: Onze Lieve Vrouwe Onbevleete Ontvangenis. Dat is te vinden links van het priesterkoor. Het is een houten, gepolychromeerd (in heldere kleuren uitgevoerd) Mariabeeld van 130 cm hoog. Maria is gekleed in een hemelsblauwe, met goud afgezette mantel. Haar handen zijn voor haar borst gevouwen. Om het lange haar is een bloemenkrans te zien. Ze staat op een wereldbol en onder haar voeten zie je een slang (die een appel verorbert) en een halve maan. De slang staat symbool voor het kwaad (denk aan Adam en Eva in het paradijs, verdreven door de slang). De maan is een teken van de nacht, het duistere en dus ook van het kwaad. Het kwaad heeft geen vat op Maria.

Een andere connectie tussen Maria en de maan is dat zij het licht van Christus weerspiegelt zoals de maan het licht van de zon weerspiegelt. De maansikkel is tevens een symbool van kuisheid. De maansikkel verwijst naar de Openbaringen van Johannes waar hij schrijft over zijn visioen van "een vrouw, bekleed met de zon, met de maan onder haar voeten" (Openb. 12:1).

Het beeld is vervaardigd in de Mayerische Kunstanstalt in München. Dit Mariabeeld is besteld in de 19^e eeuw en stond dus al in de vorige kerk die in 1912 werd vervangen door de huidige. Bij een kerkelijk huwelijk brengt het bruidspaar een bloemengroet aan dit Mariabeeld. In de huidige kerk stond het beeld oorspronkelijk in de noordelijke zijkapel, links van het altaar. De huidige Mariakapel was doopkapel maar sinds het Pietabeeld in de kerk staat is het doopvont verplaatst naar een plek vlak voor het priesterkoor.

De **Mayer'sche Hofkunstanstalt** in **München** werd in 1847 opgericht door Joseph Gabriel Mayer. De eerste naam van het bedrijf was „Kunstanstalt für kirchliche Arbeiten“ en was oorspronkelijk alleen een beeldhouwatelier. Later werd een glaskunst- en een mozaïekafdeling toegevoegd. De onderneming wordt tegenwoordig geleid door de vijfde generatie van de familie Mayer en werkt over de hele wereld samen met vooraanstaande kunstenaars.

*De term **Mariaverering** heeft betrekking op de actieve verering die de meerderheid van de christenen (katholieken, anglicanen, kopten en orthodoxen) heeft voor Maria, moeder van Jezus Christus. Mariaverering moet evenals heiligenverering niet verward worden met aanbidding. Een gebruikelijke aanduiding van deze verering is "bidden tot" Maria of een andere heilige. Hiermee wordt volgens de leer van de hiervoor genoemde kerken echter niet gezegd dat Maria wordt aanbeden; aanbidden kan men immers alleen God. Het betekent het bidden tot God via Maria (of de betreffende heilige). Maria is 'slechts' de middelares/voorbidster tussen God en mens. De verering van Maria kent vele vormen en gebruiken. In het westen is de rozenkrans een veelgebruikt gebed. Daarnaast bestaan er nog vele andere gebeden tot Maria, of ter ere van haar. Mei en oktober zijn in de katholieke kalender bijzonder toegewijd aan Maria. De protestantse kerken kennen Maria geen speciale voorbiddersrol toe en verwerpen de Mariaverering dan ook uitdrukkelijk.*

Een Twents kerstverhaal.

Voetgangers op de rijweg.

Pas op, voetgangers op de rijweg. Herman las het gele bord met het zwarte opschrift met enige verbazing. Voetgangers op de rijweg..... Het was al bijna donker en toen hij de wagen door de scherpe bocht stuurde verraste het hem toch. Daar, op de rode fietsstrook, stond een man heftig te gebaren. Herman remde af en stapte uit. De man op de

weg riep iets in een taal, die hij niet verstond. Hij wees naar een gestalte in de berm. In het licht van de koplampen zag Herman, in het natte gras van de berm, een vrouw zitten, in elkaar gedoken. Ze zag er koud, ellendig en moe uit. Ze wreef over haar buik. "My girlfriend pregnated, and she exhausted", stamelt de man. OK, dacht Herman, hoogzwanger en geen warme, veilige plek.

Haroun heette hij. Gevlucht uit Syrië nadat hij daar op straat was aangehouden en ruw in een auto was gesleept. Hij werd naar een kelder gebracht en paar dagen later meegenomen en uit de rijdende auto gegooid. Hij vond het huis van zijn ouders terug. Die vonden het veel te riskant voor Haroun om in Syrië te blijven en gaven hem geld om te vluchten. Hij vond iemand die voor veel geld hem een plekje wilde geven in een boot en met een gevaarlijk overvol geladen rubberboot was hij overgestoken naar Turkije en vandaar met de trein, zonder te betalen, terecht gekomen op het Europese vasteland en uiteindelijk in Nederland. Te voet en liftend kon hij een plekje bemachtigen in een opvangcentrum in het oosten.

En daar ontmoette hij Amina, de oudste dochter van een Syrisch echtpaar dat probeerde hun gezin te herenigen. Het was liefde op het eerste gezicht. En het duurde niet lang of Amina bleek in verwachting. Dat was voor de kleine gemeenschap in de asielopvang te veel en Amina werd de deur gewezen.

Haroun liet haar niet in de steek en zo zwierven die twee nu al een aantal dagen door de velden rond de opvang en het Twentse dorp. Ze wisten niet meer wat te doen en Amina voelde steeds duidelijker dat haar tijd gekomen was, haar kindje was onderweg. Ze kon niet meer verder en liet zich vallen in de koude, natte berm. Met de paar woorden Engels die hij machtig was lukte het Haroun om Herman de situatie uit te leggen. Herman dacht een moment na en zei toen: Get her in the car, we'll bring her to the doctor. Hij reed snel naar de huisartsenpraktijk in het dorp. Die was gelukkig nog geopend. De huisarts was snel klaar:

Het zal nog wel een paar dagen duren, maar ik zie geen bijzonderheden. Maar waar kunnen ze heen. Ja, waar kunnen ze heen. En wat had hij, Herman eigenlijk te maken met twee vreemdelingen die zomaar, door louter toeval op zijn pad waren gekomen. Hij dacht daar even over na. Wacht eens, Johan en Mariet hadden achter in hun tuin een huisje dat niet gebruikt werd. Iemand had het de wonderlijke naam Sawa Sawa gegeven. Herman belt. Hallo Mariet, moet je horen, ik heb

vanmorgen aan de kant van de weg twee Syrische vluchtelingen gevonden, een jong stel, zij loopt op alle dagen.... en hij vertelt kort en bondig wat er aan de hand is. En nu dacht ik, jullie hebben dat zomerhuisje achter in de tuin, dat staat leeg, voor zover ik weet. Zou het mogelijk zijn.....Kom even langs, zegt Mariet, Johan is ook thuis.

Herman neemt Haroun en Amina mee. Ze komen langs de kerk, de kerkdeur staat wijd open. Wacht, zeg Herman, even binnen kijken. Daar zijn vrijwilligers bezig met het opzetten van de kerststal, een jaarlijks gebeuren. Amina en Haroun kijken hun ogen uit. Na een tijdje zegt Herman: Kom het is tijd dat we naar onze eigen kerststal gaan.

Ze verlaten de kerk en rijden het dorp uit naar het huis van Mariet en Johan. Daar stappen ze uit en maken kennis. Na een goed gesprek komen ze overeen dat de twee vluchtelingen tijdelijk in het tuinhuisje kunnen worden ondergebracht. Voorlopig voor drie maanden, daarna willen ze in overleg met de gemeente en vluchtelingenwerk weer verder zien.

Amina en Haroun zijn de koning te rijk met hun tijdelijke huisje. Alles wat ze nodig hebben is er en het is warm en veilig. Herman gaat in die dagen een paar keer langs en om zondig de huisarts te waarschuwen als het zo ver is.

En dan wordt het kerst. Amina bevalt zonder problemen van een prachtige zoon. Zij en Haroun besluiten om hem Armin te noemen, een beetje naar hun redder Herman.

In de kerk is de kerststal opgesteld en heel veel mensen uit het dorp komen traditiegetrouw kijken. Herman is er ook en hij vertelt een paar oude vrienden die met hun kinderen in de kerk komen kijken naar de kribbe, van de geboorte van Armin. Hoe hij ze vond aan de kant van de weg en naar de huisarts bracht en hoe hij uiteindelijk een plekje voor hen vond. Maar hebben ze dan wel babykleertjes, een wieg, luiers, noem maar op, vraagt één van de jonge moeders. Ze kunnen zich even redden, meent Herman. Ik heb nog stapels babykleertjes liggen, die we niet meer nodig hebben. En wij hebben nog een oude wieg staan, Wij nog een paar dekentjes. Ik sponsor voor de komende drie maanden de luiers. En krijgen de jonge ouders wel goed eten?

Die middag loopt er een stoet voetgangers op de rijbaan naar het huis van Johan en Mariet. Ze hebben pakjes bij zich. Als ze aangekomen zijn bij het zomerhuisje Sawa sawa beginnen ze spontaan te zingen: Er is een kindeke geboren op aard. Dan gaan ze één voor één naar binnen en feliciteren de jonge ouders, die bijna bedolven worden onder babykleertjes en kerstlekkernijen. Amina en Haroun zijn dolgelukkig.

Geslaagde Seniorenbijeenkomst

Is dat nieuw in onze Parochie?

Even denken.....wij hebben de breidames op de dinsdagavond, af en toe koffie na de viering op zondagmorgen, de woensdagochtendmis met daarna koffiedrinken en de jaarlijkse koffiemorgen ook voor senioren. En dan een seniorenbijeenkomst in de Schelp. Wij zien dat er ruimte is voor nieuwe initiatieven. Geloven in Lonneker is er bij en wil er meer van weten. Nou ik kan u verzekeren daar hebben wij geen spijt van. Wat was het gezellig. Wat waren er veel mensen. (mannen en vrouwen). Wat was de koffie met de eigen gebakken boterkoek, cake en cup cakes lekker. Eerst even bijkletsen en daarna spelletjes doen.

Er was van alles, zoals kaartspelletjes, sjoelen, Mens erger je niet, tafelvoetbal, noem maar op. Er waren mensen bij die zeiden: ik hou niet van spelletjes maar..... die deden met veel plezier en fanatisme mee. Maar er was ook ruimte om even te praten met elkaar en elkaar te leren kennen. Goed om te zien, wat een gezellige middag. De initiatiefnemers hebben dit goed gedaan. Wij zijn hier blij mee. Gemeenschapszin is nodig is deze tijd. Daar moeten wij blij mee zijn.

Tijd voor een drankje: met moeite stopte men met de bezigheden, voor een heerlijk glaasje advocaat met heeeel veeel slagroom of een ander drankje. Wat een verwennerij. Dan heb ik het nog niet eens over de hapjes die de dames hadden meegenomen.

Geweldig. Wat een verwenmiddag. Nogmaals gezellig was het. Wij zagen blije gezichten en tevreden mensen die zeiden: dit is voor herhaling vatbaar. In deze (donkere) tijd hebben wij elkaar nodig om samen kerk te zijn en te beleven. Het was een geslaagde seniorenbijeenkomst: voor herhaling vatbaar.

Wilt u komen: let dan op de kerkberichten in ons dorpsblad. Iedereen is welkom. Ik kom zeker. Dank dames voor jullie initiatief. Een uitnodiging door de ziekenbezoek groep leidde tot een fijne bijeenkomst. Aan de verschillende spellen werd fanatiek deelgenomen. Maar er was ook ruimte voor een gezellig praatje en serieus overlegd. Wij zien dat de deelname aan veel kerkelijke activiteiten teruglopen. Betekent dit dat wij op zoek moeten naar nieuwe activiteiten. De geslaagde seniorenbijeenkomst laat zien dat de ruimte voor iets nieuws.

Winnie v.d. Meer

Advent – Kerst

Wij in Nederland kennen vooral Kerst en ook de periode ervoor. Dit jaar zag ik al in september de zakken pepernoten in de supermarkt. Nog geen Piet te bekennen, maar ja... zo gaat dat tegenwoordig en blijkbaar worden ze ook gekocht.

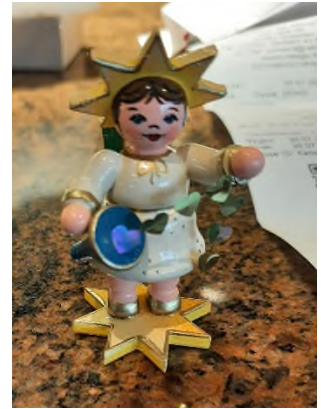
Met kerst is dat het zelfde. In de grote tuincentra kun je je hart al ophalen vanaf september. Tegen de tijd dat het echte feest aanbreekt, kun je geen kerstmelodietjes meer horen!!!

Als ik naar mijn familie in Duitsland ga heb ik daar geleerd: dat Kerst pas met 24 december begint en daarvóór is het Advent. Dat is een wezenlijk andere tijd met een heel eigen sfeer, andere muziek, andere liederen en andere versiering. Wij kennen dat niet. Wel in de kerk, met de kleur paars of iets roze ertussen.

Het doet mij altijd denken aan mijn eigen zwangerschap. Je weet dat er wat komen gaat, je kijkt er naar uit (en met de echo's van tegenwoordig kun je ook al meer concreets zien). Maar toch: van het wezentje zelf kun je je geen beeld vormen. Het blijft allemaal vaag en mysterieus. Gelukkig!! Want als alle mysteries opgelost en verdampt zouden zijn dan zou onze wereld wel heel plat worden. Bij mysteries denk ik vooral aan het mooie en goede, iets waar je naar uitkijkt, van droomt, van fluistert. Maar er zit ook een rauw randje aan: van ontzag en ook wel een beetje angst. Want het onbekende, “de grootse gok van mijn leven” zei eens een moeder in wording, geeft ook onzekerheid. Vragen als: Kan ik het wel aan? Hoe zal het gaan? En hoe moet dat dan allemaal? En waar brengt het mij? En de toekomst...!?

Wat voor een gewone zwangerschap geldt, heeft ook een parallel met ons geloof. Wij kijken uit naar de komst van een Koning in de persoon van een kwetsbaar kind. Al weten we, naar mate je ouder wordt, dat het kind toch wel komt. Je hoeft er zelf niet veel voor te doen.... O Nee!?!

Het wachten is voor mij ieder jaar toch weer anders, door wat er het afgelopen jaar is gebeurd, wat ik heb mee gemaakt of hoe we de tijd ervaren hebben. De coronajaren hebben: het beleven van de tijd, door de beperkingen maar ook door het gevoel van vrijheid en alles dat vanzelfsprekend is, onderuit gehaald. Dan is het positieve contrast een verademing. Dit jaar heb ik gemerkt dat door de oorlog in Oost Europa alles wat met vrede te maken heeft zo onderdruk is komen te staan. Wanneer wij elkaar de vrede wensen in de viering heeft dat geen onbekommerde klank maar proeft als in de mond. Zeker met zoveel bot geweld en omdat we de gevolgen direct aan ons lijf ondervinden.

Wachten kun je op velerlei manieren. Je kunt passief in de stoel hangen voor de tv of een beetje swipen op je telefoon. Je kunt alert zijn met ogen op steeltjes voor wat er zoals in de grote wereld gebeurt. En Jesaja roept ons op om daar alert op de zijn: op onrecht, oneerlijkheid, op apathie.

De tijd die we moeten wachten kun je gebruiken: door iets anders te doen dan wat je vaak doet, Om een juiste keuze te maken en iets kleins voor een ander te doen, een kaartje, een bezoekje. Of

regelmatig een moment van stilte, van gebed, van een boek lezen waar je anders niet aan toekomt en wat je

kan inspireren.

Zo komt het Kerskind op een zachte bescheiden manier dichtbij en stelt ons de vraag: gaan we ook dit jaar de onzekerheid van de toekomst aan. Actief, met lef en vaste hand?!

Carla Berbée, pastoraal werkster

De kerststal

De vraag aan mij was, weet jij een goede plek voor een kerststal ?

Zonder na te denken zei ik: de 'Kapel uit Liefde' te Lonneker.

De vraag kwam van de vriendin van een veelzijdig gemeentelid uit Delden. Een man die o.a. de hobby houtsnijwerken uitoefent. In de loop van jaren heeft hij alle gestalten die bij de kerststal horen eigenhandig nagebootst. Het is een waar kunstwerk. De beelden, zo verfijnd weer-

gegeven, zoals een waar kunstenaar betaamt.

Ik nodig u uit met kerst de kerststal te aanschouwen. U bent van harte welkom op kerstavond of kerstmorgen.

Het gemeentelid is onverwacht opgenomen in een verpleeghuis en zal vermoedelijk niet meer huiswaarts kunnen keren. Is dit niet de pijn van de ouderdom, dat je steeds weer iets moet inleveren aan fysieke kracht en de dingen waar je van houdt moet loslaten ?

Thuisgekomen heb ik de dozen uitgepakt en de stal opgebouwd. Toen ik met mijn camera inzoomde om foto's te maken, merkte ik dat de stal een idyllische sfeer van vrede bij mij oproept. In deze stal ontmoet de hemel de aarde. Dat maakt uiteindelijk de stal zo bijzonder.

Geboeid heb ik gekeken naar de hoofdpersonen. Jozef en Maria, zij stralen als de geliefden uit het Hooglied. Geknield, ter weerszijden van de voederbak voor de dieren, waarin zij het geboren kind hebben neergelegd.

De schijnwerper is gericht op Maria, Zij is de draagster van vrede en recht. Zij is het symbool voor al die mensen die het licht op aarde brengen. Gelukkig, zij zijn er nog steeds.

De dragers van het licht en stichters van vrede. Het zijn mensen van vlees en bloed die het goddelijke in de maatschappij tot leven roepen! Zij staan nimmer in de belangstelling en worden nimmer voor het voetlicht geplaatst.

Dan heb je de herders. Zij voelen hun verantwoordelijkheid voor de kudde, die aan hun zorg is toevertrouwd. Toch gaan zij naar de stal op de oproep van de engelen om het kind te aanschouwen, om zich te verwonderen om hetgeen de engelen hun vertelden.

Zie vooral die ene herder op de foto. Hij klieft het duister van de nacht met het schaap op zijn rug, het schaap dat hij niet alleen kan achter laten.

Is hij niet het toonbeeld van die Ene grote Herder ? Als u goed kijkt ziet u op de foto dat de herder op de voet gevolgd wordt door een klein schaapje die de herder uit nieuwsgierigheid volgt. Het beeldt de

nieuwsgierigheid uit die wij allen met kerst hebben om toch iets van de stal te proeven en te ervaren.

Waar vinden wij vandaag die stal ?

Laten wij kijken naar de wijzen uit het Oosten. Zij zijn op zoek en laten zich leiden door iets mysterieus. Een ster aan de hemel leidt hen uiteindelijk naar de stal. Eenmaal daar laten zij hun wijsheid voor wat het is en wordt hen in de stal een nieuwe waarheid geopenbaard, waar zij hun verwondering over uitspreken.

In die stal wil ik zijn. Het is zo'n lieflijk tafereel waar ik wat mee heb.

Het is de wereld tot een minimum gereduceerd. Geen overdaad, geen luxe. Alles teruggebracht tot de basis. Woorden schieten mij tekort. Veel woorden zijn overigens niet nodig omdat de afbeeldingen hun verhaal vertellen. Daarom is de stal zo uitnodigend en is mijn oproep: deel in de vreugde die hier in de stal ervaren wordt.

Met kerst worden wij evenals de herders en de wijzen opgeroepen en uitgenodigd, naar de stal te gaan om vrede en geluk, liefde en barmhartigheid te ontvangen

Maar, waar vinden wij vandaag de stal

Ik denk dat wij net als de herders iets moeten doen. Ik vermoed dat wij iedere keer in de stal zijn als wij ons verzoenen met de ander ! Ik ben in de stal:

ledere keer als ik begrip heb voor mijn kinderen.

ledere keer als ik een mens help, ben ik in de stal !

ledere keer als ik besluit eerlijk en oprecht te zijn, ben ik in de stal !

ledere keer als ik probeer zin aan mijn leven te verlenen, ben ik in de stal !

ledere keer als ik naar een ander kijk met de ogen van God, met een lach op mijn lippen, ben ik in de stal !

ledere keer als ik in de stal ben, wordt het Goddelijke licht in mij geboren, wordt geboren de liefde, de vrede, de gerechtigheid, de hoop, de vreugde.

Wordt geboren het Goddelijke kind in mij.

Ik wens u allen goede en gezegende kerstdagen met allen die u lief en dierbaar zijn.
ds. GertJan Lambers Heerspink

Met dank aan de kunstenaar van 'de stal van Bethlehem',
de heer: D.S.J. Schuuring uit Delden.

Roelof Hans bouwt Dom van Milaan in 2500 uur

Roelof Hans heeft in coronatijd een extra invulling gegeven aan zijn hobby." Ik had al veel dingen gemaakt zoals kersthuisjes, designlampen en tekstborden, maar ik was op zoek naar iets waar ik meer werk mee had." Het werd de Dom van Milaan. Op een Spaanse Site kocht Roelof tekeningen waarmee hij een ontwerp maakte. Na maar liefst 2500 uur figuurzagen, lijmen en plakken kunnen wij een prachtig model van de Dom van Milaan bewonderen. Honderden, raampjes, deuren, figuurtjes waren nodig om het kunstwerk te realiseren. Door corona kon Roelof zich in zijn schuurtje samen met de figuurzaag volledig concentreren op een schaalmodel van de Dom van Milaan van 1 op 100

In werkelijkheid is de Dom met zijn bijna 12000 vierkante meter een van de grootste katholieke kerken in de wereld (de grootste is de Sint-Pietersbasiliek in Rome). Het is een meesterwerk van gotische kunst. De bouw van deze gotische betovering is in de veertiende eeuw gestart en

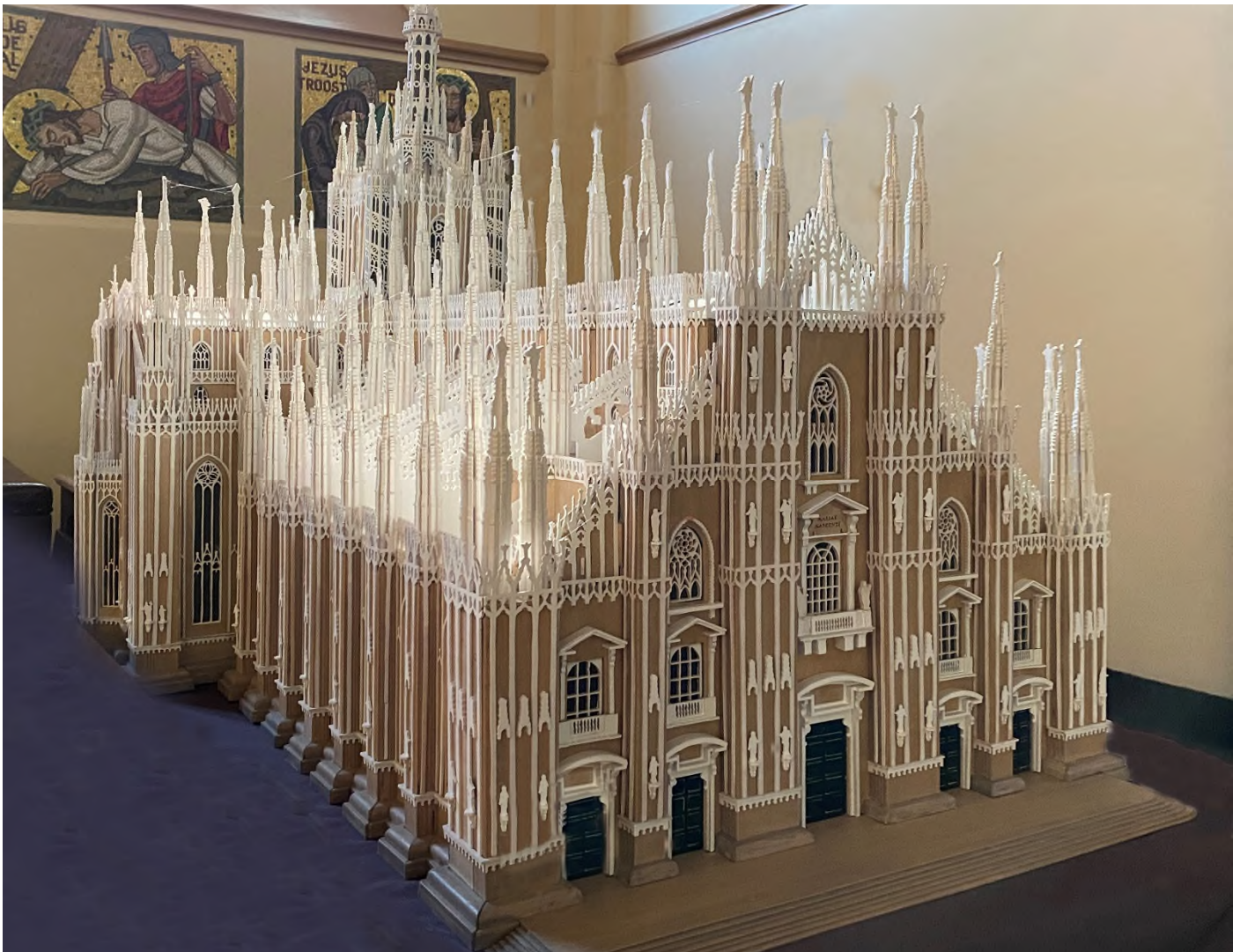
pas halverwege de twintigste eeuw was de kerk helemaal af. Alle details die u aan de buitenzijde van de kerk ziet, zoals de torentjes en de façade in barokstijl, zijn in de loop van de jaren toegevoegd. Opvallend zijn de vele spitsen waarmee de kerk is gekroond, 135 in totaal. Daarnaast zijn er ook veel waterspuwers en standbeelden. Elke eeuw dat er gebouwd werd aan de constructie bracht nieuwe ontwerpen met zich mee en nadat de Duomo in 1950 af was, begon men al weer met restauraties van eerdere architectonische elementen.

Bijzonder om te weten is dat Napoleon Bonaparte op 26 mei 1805 tot koning van Italië werd gekroond in deze basiliek. Hij deed meteen een belofte: de façade van de kathedraal zou met geld van de Fransen voltooid worden. En inderdaad rond 1800 werd de indrukwekkende gevel gerealiseerd. Zoals wel vaker gebeurd, het belofde geld zag Milaan nooit.

De maquette van de Dom werd gebouwd in de schuur van Roelof Hans. Na overleg met het bestuur van de kerk in Lonneker ging de wens van Roelof in vervulling. Het bekijken van de Dom op een vaste plek is nu mogelijk. Bezoek de Maria kapel of de kerk en u kunt het kunstwerk bewonderen. Voordat dit alles mogelijk was

moest de maquette verplaatst worden van de schuur van Roelof naar onze Heilige Jacobus kerk. Op de foto's ziet u hoe het transport door Lonneker verliep en arriveerde voor de kerk. Wij nodigen uit: bezoek de kerk en bewonder de Dom van Milaan

Hennie van der Meer

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, Winnie van der Meer, Hennie van der Meer. Opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong. Opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer.

In dit nummer redactionele bijdragen van o.a. Carla Berbée en GertJan Lambers Heerspink.

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

In memoriam Bennie Reinink 08.12.1936 – 21.07.2022

Als wij denken aan Bennie herinneren wij als eerste zijn grote liefde voor de natuur, Bennie op zijn land, met veel liefde druiven kwekend om wijn van te maken, stekjes die hij van vakanties meenam, met liefde op laten groeien tot mooie planten, zijn liefde voor dieren. Deze passie heeft hij doorgegeven aan zijn kinderen en kleinkinderen, zijn kleindochter heeft de druiven ranken van Bennie's land in haar tuin en maakt weer wijn van de druiven die er aan groeien.

Bennie werd geboren als vierde in de rij van zeven kinderen. Hij groeide op aan de Bandoenstraat in de wijk het Hogeland in Enschede. Zijn vader was bakker. Toen de oorlog uitbrak werd zijn vader geacht al het gebakken brood af te dragen aan de Duitse soldaten, met gevolg dat zijn ouders hun eigen kinderen nauwelijks brood konden geven. De oorlog was een moeilijke tijd, zijn vader moest werken en zijn moeder kon de zorg voor alle kinderen in de steeds onveiligere wordende stad niet aan. Om de kinderen meer veiligheid te bieden is Bennie met een zus en jonger broertje tijdelijk op een boerderij bij mensen in Geesteren gaan wonen. Op een fiets zonder banden en met velgen waar oude lappen omheen gewikkeld waren, fietste zijn moeder regelmatig naar Geesteren om haar kinderen te bezoeken. Bennie hield als kind al van planten en dieren en vond het heerlijk op de boerderij, hij had er alle ruimte en de natuur om zich heen. Waar zijn zus heimwee kreeg en na een tijdje terugging naar haar ouders in Enschede, genoot hij van het buitenleven en is enkele jaren in Geesteren gebleven. Toen de

oorlog was afgelopen was het voor hem ook gedaan met het vrije leventje. Hij ging terug naar zijn ouders en ging naar de Alfonsiuschool op het Hogeland. Bennie was een echte kwajongen, zo ging hij met vriendjes op pad om stiekem appels te pikken in de tuin bij de pastoor, dat was niet zo spannend als hij dacht, want de pastoor liet het oogluikend toe. In het gezin werd veel muziek gemaakt, vooral Bennie's vader was erg muzikaal en speelde hobo en piano. Bennie zelf speelde keyboard, gitaar en mondharmonica.

Na zijn schooltijd ging Bennie aan het werk bij zijn vader in de bakkerij. Het bakken en ook koken was echt een hobby van hem, maar het altijd 's nachts werken brak hem op. Dat maakte dat hij een overstap maakte naar de PAM, een Zutphens bedrijf dat vloeibaar gas ging verkopen, hij bracht gasflessen rond.

Op 1 januari bij het Nieuwjaar bal in de Vluchte kwam hij Mini tegen, hij was meteen weg van haar. Ze hadden afgesproken elkaar de week erop weer te ontmoeten. Dit is bijna mis gegaan, Bennie kon zijn afspraak niet nakomen omdat zijn vader jarig was. Hij vroeg zijn vriend om dit tegen Mini te zeggen. Wat hij niet doorhad was dat deze jongen erg jaloers was en de boodschap niet heeft overgebracht. Mini die zich een week verheugde op het afspraakje was hevig teleurgesteld dat de week erop Bennie niet aanwezig was. Maar gelukkig is het goed gekomen, na bijna vier jaar verkering zijn ze in november 1963 getrouwd. Het stel trok in bij de ouders van Mini aan de Lonnekermolenweg.

Al vrij snel werden er twee prachtige dochters geboren. Bennie was blij en trots op het tweetal. Aan de Lonnekermolenweg had hij een groot stuk land, waar hij zich de hele dag kon vermaken, hij hield er kipjes en was druk met tuinieren, zo kweekte hij bv druiven en bramen en maakte hier wijn van die in vaten in de kelder werd opgeslagen. Een andere hobby van hem was de jacht. Het was zijn taak door te kloppen op de struiken het wild naar de jagers toe te drijven. Regelmatig nam hij een geschoten konijn of fazant mee naar huis.

Bennie was graag in de natuur, waar hij met zijn gezin veel uitstapjes maakte, wandelen in het bos en regelmatig naar de dierentuin. Eén keer is Bennie met Mini en de kinderen een weekje op vakantie in een pension geweest, dat was leuk, maar liever gingen ze samen dagjes uit 's avonds weer heerlijk naar zijn eigen huis "bie de möl".

Bennie is nog één keer van werk gewitcht. Toen hij voor zijn werk naar Zutphen moest verhuizen maakte hij de keuze om buschauffeur te worden bij de TET, hij wilde echt niet weg uit zijn geliefde Lonneker.

Op zijn 52e kreeg Bennie zijn eerste kleinkind, hij vond het geweldig toen hij hoorde dat hij opa werd. In totaal kreeg hij vijf kleinkinderen, die hij spelenderwijs op

zijn land de liefde voor de natuur doorgaf.

Bij de TET heeft hij gewerkt zijn 59ste jaar. Hij is toen met pensioen gegaan. Hij heeft zijn werk geen

moment gemist, hij vond juist dat hij veel eerder had moeten stoppen. Na zijn pensionering had hij genoeg om handen. Hij hielp op het kerkhof bij de schoffelploeg en de weken voor Pasen met boeskes maken voor het paasvuur. Verder kon hij alle tijd doorbrengen op zijn land, op zijn bankje in het zonnetje, genietend van de kippetjes die er vrij rondliepen.

Zijn dochter kwam met het voorstel kwam om eens op vakantie naar Spanje te gaan en hij dit heeft gedaan, kreeg hij de smaak te pakken. Hij vond Spanje een prachtig land en twee keer per jaar trok hij er samen met Mini naar toe, niet naar het strand maar de

bergen in. Hij heeft vele jaren Spaanse les gevolgd om zich in Spanje verstaanbaar te kunnen maken.

De natuur in Spanje had zijn interesse en hij nam allerlei stekkie mee naar huis die in Lonneker de tuin in gingen en met liefde werden verzorgd. Hij had hier een gave voor. De stekkie groeiden uit tot mooie bomen en planten. Voor zijn kinderen een dierbare herinnering.

Het geluk werd overschaduwd toen Bennie 15 jaar geleden darmkanker kreeg, hij is er wel een jaar erg ziek van geweest, maar knapte toen weer op.

In 2020 gingen Bennie en Mini verhuizen naar een kleinere woning aan de Bekkinghofkamp, daar hebben ze samen helaas niet lang van kunnen genieten. Vorig jaar werd Bennie opnieuw door ziekte getroffen, dit keer een TIA. Hij leek zich er goed door heen te slaan, maar langzaam nam zijn gezondheid af. Eten en drinken ging moeizamer, hij verzwakte steeds meer. Maar hij was een doorzetter en hoopte nog een jaartje bij zijn geliefde Mini, kinderen, kleinkinderen en inmiddels zelfs vijf achterkleinkinderen, te zijn. Na onderzoek in het ziekenhuis bleek hij ernstig ziek te zijn, erger dan hij dacht. Toen hij dat hoorde wilde hij naar huis, naar zijn eigen omgeving waar hij zo gelukkig is geweest. Het duurde nog het hele weekend voor alles geregeld was, maar mocht toch op de maandag met de ambulance naar huis. De ambulance stopt bij de Lonnekermolen, terwijl het zonnetje schijnt wordt hij uit de auto

gehaald om nog één keer samen met Mini dicht bij zijn geliefde molen te zijn.

Op donderdag 21 juli is Bennie overleden, thuis wat hij zo graag wilde, met zijn geliefden om zich heen. De geboorte van zijn zesde achterkleinkind heeft hij niet meer mee mogen maken.

De molen wordt door de molenaar en de kleinzoon van Bennie die op dat moment toevallig langs komt, in de rouwstand gezet, dat betekent dat de onderste wiek iets naar rechts wordt gezet, die staat dan voorbij het molenlijf en geeft aan het is voorbij, het gaat weg, het is klaar....Zo worden de burens aan de Lonnekermolenweg, waar Bennie zo lang lief en leed mee heeft gedeeld, op de hoogte gebracht van het verlies van Bennie.

- Bij de molen is een lege plek ontstaan.

Oudejaarspuzzel

S	R	N	N	G	E	I	A	P	P	E	L	F	L	A	P
L	E	E	S	E	N	W	P	O	P	W	U	E	E	N	S
E	I	R	E	N	G	I	E	B	L	E	P	P	A	U	N
E	F	N	J	E	A	N	T	K	A	A	R	Z	E	N	E
T	F	I	J	T	S	P	T	I	H	R	E	N	I	D	E
J	A	Z	U	T	M	E	V	R	C	U	W	J	U	R	U
E	S	N	A	A	A	R	D	O	E	I	J	A	O	E	W
R	E	E	E	A	H	W	R	R	O	N	L	A	K	U	B
W	J	M	D	H	C	A	O	A	E	R	N	R	L	L	A
T	T	A	A	C	A	N	O	R	A	V	N	I	E	A	L
E	E	S	C	S	S	D	W	W	E	J	L	E	R	V	G
N	R	O	O	H	R	E	T	N	I	W	D	I	M	E	N
S	R	R	E	V	E	L	K	A	B	S	E	U	Z	E	H
O	E	N	R	E	K	I	U	S	R	E	D	E	O	P	N
E	T	K	O	L	K	N	E	K	I	J	K	G	U	R	E
P	S	T	R	I	K	G	K	E	R	S	T	B	O	O	M

APPELBEIGNER	GALAJURK	POEDERSUIKER	
APPELFLAP	HERINNERINGEN	SAFFIER	STRIK
BAKLEVER	KAARZEN	SAMENZIJN	TERUGKIJKEN
CADEAUTJES	KERSTBOOM	SCHAATSEN	VERLICHTING
CHAMPAGNE	KLOK	SLEETJE	VOORNEMEN
DINER	KOUDE	SNEEUWBAL	WINTERWANDELING
ERWTENSOEP	MIDWINTERHOORN	SNEEUWPOP	WOORD
EVALUEREN	OUDEJAAR	STERRETJES	ZILVER

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

De oplossing inleveren bij Winnie van der Meer, Wegmanstraat 27 met adres en telefoonnummer.

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20

7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker

Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

vrededorp

UITVAARTVERZORGING

In dienst van het leven

www.indienstvanhetleven.nl

Pedro Swier

Bel 088 119 82 00

BOS

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl

Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

*Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!*

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 – 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)

Midzomerweg 41 – 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen
Uitval en Terras zonschermen
Screens en Windvaste screens
Veranda / Serre Zonweringen
Rolluiken – Roldeuren

Plissé's en Duette's
Facet lights
Rolgordijnen-Vouwgordijnen
Aluminium en Houten jalouzieën
Horeca Zonweringen
Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl